

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 30.

Anden Session.

18de Møde.

Mandagen den 4de November.

(Forsat).

Finansministeren: Det er jo rigtignok et væsentlig Hjælpemiddel med Hensyn til Antagelsen af Lovforslaget, at det igjen kan forandres, hvis man ikke finder sig tjent dermed; men jeg troer, at det saa er forsigtigere, ikke at antage det (Munterhed). Jeg maa ogsaa tilstaae, jeg kan ikke ret forstaae, hvorledes man skulde kunne finde noget Andet at ligge i § 8, end det, som jeg har udtalt, nemlig at Rigsdagen har samme Kritik med Hensyn til Anvendelsen af Regjeringsmyndigheden efter denne Paragraph, som den har med Hensyn til al anden anvendt Regjeringsmyndighed. Det er langt fra saameget en Kritik, som bevirker Ophævelse af det allerede Passerede, som det er en Kritik, der forebygger, at Gjentagelse af noget Urigtigt skeer. Dette er Forholdet. Det er en Magt, Rigsdagen har, hvortil den maa indskrænke sig med Hensyn til Forhold, som ere af en ganske anderledes Bigtighed end det, hvorom her handles i § 8, og jeg indseer derfor ikke, at man her kan anvende den almindelige Betragtning, at Rigsdagen ordentligvis mere kan contollere og forebygge Misbrug for Fremtiden, end egenlig have med tilbagevirkende Kraft det, som allerede er passeret. Det forekommer mig, at det er ganske besynderligt at ville anvende dette i saa concrete Forhold som dem, der her omhandles i § 8, da man dog ikke kan benegte, at det Samme, som finder Sted efter § 8, ogsaa finder Sted med Hensyn til mange andre Forhold, navnlig med Hensyn til alle de Understøttelser, som gives af de forskjellige Ministeriers Understøttelseskasser til ikke pensionsberettigede Betjente, og det ikke alene under

de civile Ministerier, men ogsaa under de militære Ministerier til Underklasserne, hvor det ikke endnu er lykkedes, men maaskee først nu ved en Lov vil lykkes at opstille nogenlunde bestemte Regler for Pension. — Den ærede Taler, som sidst havde Ordet, stillede det Spørgsmaal til mig, om min Ytring, at noget Tilsvarende til det, der nu beholdes i § 8, findes i alle constitutionelle Stater, specielt skulde angaae Forholdet med Børnenes Pensionering eller ikke. Jeg maa hertil sige, at det ikke har været min Mening at udtale, at særligt det, der er foreslaaet i § 8, at Regjeringen skulde kunne bevilge Børn Pension uden bestemte Regler efter Skøn, skulde finde Sted i alle constitutionelle Lande, men derimod, at det almindelige Forhold, som derved etableres og som svarer til det Forhold, der finder Sted med Hensyn til Understøttelser og forskellige lignende Summer, hvortil der aarligt bevilges Regjeringen et Beløb, at det finder Sted i alle constitutionelle Stater og er uadskilleligt fra enhver constitutional Regjeringsform.

Besvarelse: Da Spørgsmaalet senest har været behandlet med Hensyn til det constitutionelle Standpunkt, saa skal jeg tillade mig først at gjøre et Par Bemærkninger i saa Henseende. Det har ikke ganske villet lykkes mig at opfatte klart, hvori man egentlig sætter det Uconstitutionelle i det foresiggende Lovudkast, navnlig dets § 8. Vel er det sagt i Udvalgets Betænkning, at de opstillede Regler vilde medføre, at der overdrages Kongen en Bestatningsret, som stod udenfor Rigsdagens Indflydelse og Control, og den ærede Ordfører har til yderligere Oplysning i sit første Foredrag tilføjet, at han ikke kunde undlade at gjøre opmærksom paa, at „enhver Bevilling efter en saadan Bestemmelse i Loven, nemlig dens 8de §, vilde stifte en Ret for Tredtemand imod Statskassen, en